Rx

ธรรมโอสถคลินิก

ชื่อ **ยาบรรเทาอาการจน**

รับประทานครั้งละ **หลาย** เม็ด

วันละ **หลาย** ครั้ง ✓ ก่อน ✓ หลัง อาหาร

เวลา ✓ เช้า ✓ กลางวัน ✓ เย็น ✓ ก่อนนอน

หมายเหตุ ยาจะออกฤทธิ์เฉพาะเวลาจน
และไม่อยากจน

สรรพคุณ

บรรเทาอาการวิงเวียน หน้ามืด ตาลาย เหนื่อยล้า ลมจะใส่ เพราะทำงานหนักแต่ได้เงินน้อย หรือค้าขายไม่รวย ค้าขายไม่ดี ยิ่งภาวะเศรษฐกิจแบบนี้ มีอาการปรับตัวยาก ชักหน้าไม่ถึงหลัง หนี้สินพะรุงพะรัง หรือพวกรวยแล้วเกิดอาการอยากรวยเพิ่มขึ้น แต่วันนี้โชคดีแล้ว ที่เราทำการวิจัยจนกระทั่งค้นพบยาช่วยบรรเทาอาการเหล่านี้

ด้วยความปรารถนาดี
ร.ลิ่วเฉลิมวงศ์
23 กันยายน 2553

ยาเม็ดที่ 1 รวยกลางไร่ หน้า 2
ยาเม็ดที่ 2 รวยทีเดียว 60 กว่าล้าน หน้า 26
ยาเม็ดที่ 3 รวย 24 น. หน้า 42

บทที่ ๑

รวย..กลางไร่

มีบางคนบอกว่า...
คนเข้าวัดพระธรรมกายมีแต่พวกรวย ๆ
ใครมาทำบุญที่วัดนี้แล้วจะหมดตัว
วัดนี้..สร้างแต่สิ่งใหญ่โต
หากคุณคาใจในสิ่งเหล่านี้...
ผู้หญิงที่ชื่อ “หวังดี” มีคำตอบ!!

สมัยแต่งงานและมีลูกคนแรก

เจ๊หวัง หรือ **คุณหวังดี ทัพวงค์** ชาวไร่อ้อยแห่งจังหวัดกำแพงเพชร

...ชีวิตชาวไร่ ใคร ๆ ก็รู้ว่าลำบาก เราต้องช่วยพ่อแม่ทำไร่อ้อย ตากแดดตากฝนมาตั้งแต่เล็ก ๆ มิหนำซ้ำยังได้เงินน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ก็เลยทำให้คิดมาตั้งแต่เล็กว่า หากขยันจนสายตัวแทบขาดขนาดนี้แล้วยังต้องมาจนอีกคงไม่ไหว มันน่าจะมีอะไรบางอย่างที่อยู่เบื้องหลังความรวย ความสุข และความสำเร็จ

ของชีวิตมนุษย์ ซึ่งตอนนั้นก็ตอบตัวเองไปว่าต้องเป็นบุญ เพราะหากมีบุญก็เลือกมาเกิดบนกองเงินกองทองได้ มีกินมีใช้ ไม่ต้องเหนื่อยทำไร่ไถนาแบบนี้ พอคิดได้อย่างนี้ ก็เลยทำให้เราเป็นคนกระหายและขวนขวายในการทำบุญตั้งแต่เด็ก ๆ เพราะอยากมีชีวิตดีกว่าที่เป็นอยู่ จากนั้น เราก็เริ่มทำบุญตั้งแต่ยังเด็ก ซึ่งยังไม่ค่อยมีเงินใช้ โดยเอาเสื้อผ้าไปบริจาคให้คนประสบภัยหนาว พอมีเงิน 1 บาท ก็ทำบุญ 1 บาท พอโตขึ้นก็ทำบุญกับวัดแถวบ้านมาโดยตลอด 10 บาทบ้าง 20 บาทบ้าง ต่อมา

กุฏิ 2 แสนบาทที่สร้างถวายวัด

รถที่ถวายให้กับวัดแถวบ้าน

พอมีเงินมากขึ้น ก็ซื้อที่ดินถวายวัด สร้างกุฏิ ถวายรถ ทำบุญเป็นแสน ๆ บาท ทำเยอะมากจนไม่มีเงินเก็บ ทำให้ชาวบ้านต่างพูดกันว่า มันทำบุญเยอะอย่างนี้ เดี๋ยวมันก็หมด แต่เราเชื่อมั่นว่า ยิ่งให้ ยิ่งมี... ซึ่งก็เป็นความจริง เพราะจนป่านนี้แล้วเราก็ไม่เห็นจนลงสักที แต่กลับมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้ง ๆ ที่เราเริ่มต้นชีวิตคู่จากการไม่มีสมบัติอะไรกันเลย เริ่มจากที่แม่ให้ยืมที่ดินมาทำไร่อ้อย 40 ไร่ เราสู้ชีวิตตากแดดตากฝนทำไร่อ้อยกับสามีมาอย่างลำเค็ญ แถมยังต้องลำบากทั้งปี

กว่าจะตัดอ้อยส่งโรงงานได้ครั้งหนึ่ง และมีเงินทยอยคืนแม่ก้อนหนึ่ง ผ่อนแม่อยู่อย่างนี้เป็นเวลานาน กว่าที่ดินทั้ง 40 ไร่ จะกลายเป็นของเราเอง

พระที่สร้างถวายวัดแถวบ้าน

เราดำเนินชีวิตด้วยการศึกษาธรรมะ ฟังเทศน์ ฟังธรรมมากขึ้นเรื่อย ๆ วันหนึ่งเรามาคิดว่า คนบ้านนอกที่เป็นชาวไร่อย่างเรา ไม่ได้มีเงินถุงเงินถังเหลือเฟือพอที่จะหว่านทำบุญไม่เลือกที่ เราจึงอธิษฐานไปว่า ขอให้ได้ทำบุญกับพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ให้เงินที่แลกมาด้วยหยาดเหงื่อแรงกายของเราเกิดประโยชน์สูงสุดกับพระศาสนา เพราะหากเราได้ทำบุญกับพระที่ปฏิบัติดี ก็เท่ากับว่าผู้รับมีความบริสุทธิ์ บุญก็จะส่งผลกับเรามากและเร็ว ดังข้อความที่ปรากฏอยู่ในพระไตรปิฎก (เล่มที่ 14 ข้อ 711 และเล่มที่ 23 ข้อ 224) ซึ่งสรุปได้ว่า ยิ่งเรา

ทำบุญกับผู้ที่มีศีลบริสุทธิ์มากเท่าไร ก็จะได้บุญมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งเปรียบให้เข้าใจง่าย ๆ ดังนี้

ทำบุญกับสัตว์เดรัจฉาน ได้บุญ 100 หน่วย

ทำบุญกับคนไม่มีศีล ได้บุญ 1,000 หน่วย

ทำบุญกับคนมีศีล 5 ได้บุญ 10,000 หน่วย

ทำบุญกับคนมีศีลอุโบสถ (ศีล 8) ได้บุญ 100,000 หน่วย

ทำบุญกับสมมุติสงฆ์ (พระที่ถือศีลครบ 227 ข้อ) ได้บุญ 1,000,000 หน่วย

ทำบุญกับพระโสดาบัน ได้บุญ 100 ล้านหน่วย

ทำบุญกับพระสกิทาคามี ได้บุญ 10,000 ล้านหน่วย

ทำบุญกับพระอนาคามี ได้บุญ 1,000,000 ล้านหน่วย

ทำบุญกับพระอรหันต์ ได้บุญ 100,000,000 ล้านหน่วย

ทำบุญกับพระปัจเจกพุทธเจ้า ได้บุญ 10,000,000,000 ล้านหน่วย

ทำบุญกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้บุญ 1,000,000,000,000 ล้านหน่วย

ทำบุญถวายสังฆทานกับคณะสงฆ์ที่มีพระพุทธเจ้าเป็นประธาน ได้บุญมากกว่าทำบุญกับพระพุทธเจ้า 100 เท่า

ทำบุญสร้างวิหารทาน ได้บุญมากกว่าทำบุญสังฆทานกับคณะสงฆ์ที่มีพระพุทธเจ้าเป็นประธาน 100 เท่า

จะเห็นได้ว่า การให้ทานกับใครก็ตาม แม้แต่สัตว์เดรัจฉาน ขอทาน หรือคนไม่มีศีล หากเราให้ด้วยใจบริสุทธิ์ อยากช่วยเหลือ เราก็ได้บุญทั้งนั้น เพียงแต่ปริมาณของบุญที่ได้ไม่เท่ากัน

หลังจากที่เราอธิษฐานซ้ำ ๆ อย่างนี้ในช่วงนั้นอยู่ ๆ บุญบันดาลให้เราเปิดทีวีไปเจอช่อง DMC ตอนที่หลวงพ่อท่านเทศน์สอน พอเราได้ฟังก็เกิดสะดุดใจชอบโครงการบวชพระ 7,000 รูป 7,000 ตำบล ที่ท่านจัดขึ้นทั่วประเทศ **เพราะตั้งแต่เกิดมาจนป่านนี้**

ยังไม่เคยเห็นการบวชอะไรที่มีพระมากมายขนาดนี้ เพราะตามวัดบ้านนอกที่เราเคยเห็น เขาบวชกันทีละรูปสองรูป แค่นี้เจ้าภาพก็ได้บุญมากจนประมาณไม่ได้แล้ว แต่นี่..จัดบวชถึง 7,000 รูป พอฟังตรงนี้เราก็ตื่นเต้นมาก ถึงกับไปถามผู้ใหญ่บ้านว่า "ตำบลหนึ่งเขาจะเอาคนบวชแค่คนเดียวเองจริงหรือ ทำไมให้บวชน้อยขนาดนี้" เพราะใจเราตอนนั้นอยากชวนลูกน้องที่เคียงบ่าเคียงไหล่ช่วยเราทำไร่อ้อยไปบวช ซึ่งตอนหลังเรามารู้ว่า บวชมากกว่า 1 รูปก็ได้ เราจึงไปคุยกับลูกน้องว่า "ไปบวชนะ เจ๊..จะบวชให้" ซึ่งเขาก็ยอมบวชพร้อมกัน 2 คน เราจึงคิดต่อไปว่า ทีลูกน้อง

ยังบวชเลย ทำไมเราไม่บอกสามีที่เขาดีกับเรามาตลอดให้ไปบวชบ้าง พอคิดอย่างนี้ เราจึงไปชวนสามีบวช แต่เขากลับบอกว่า "ไม่บวชหรอก" เพราะเขาเป็นห่วงเรา กลัวว่าเราจะอยู่คนเดียวไม่ได้ แต่ด้วยความรักที่เรามีต่อสามี และซาบซึ้งที่เขาขยันช่วยเรามาทั้งชีวิต เราจึงอยากให้สิ่งที่ดีที่สุดกับเขา จึงบอกเขาไปว่า "ไม่ต้องห่วงหรอก คิดเสียว่า เราตายจากกันชั่วคราว หากเธอไปบวชแล้วฉันยังอยู่ได้ อีกหน่อยหากต้องตายจากกันไปจริง ๆ เธอจะได้ไม่ต้องห่วงฉัน จะได้มั่นใจว่า ฉันสามารถดูแลตัวเองได้" พอสามีได้ฟังอย่างนั้น จึงยอมไปบวช

ในช่วงที่สามีบวช เราก็ได้ทราบข่าวว่า ที่วัดพระธรรมกายจะมีการทอดกฐิน และมีการทำบุญสร้างอาคาร 100 ปี คุณยายอาจารย์ฯ ซึ่งเป็นอาคารเพื่อการฟื้นฟูศีลธรรมโลก และจะใช้เป็นศูนย์กลางในการทำงานพระพุทธศาสนาทุกอย่าง เช่น บวชแสนรูปทั่วไทย และเร็ว ๆ นี้ก็จะจัดบวช 1 ล้านรูปทั่วไทย

วันที่ไปวัดพระธรรมกายครั้งแรก

และบวชอุบาสิกาแก้ว 1 ล้านคน แถมอาคารนี้ยังมีโรงเรียนพระปริยัติ มีห้องปฏิบัติธรรม และจะเป็นศูนย์กลางการค้นคว้าคำสอนดั้งเดิมของพระพุทธเจ้า พอฟังตรงนี้ก็รู้สึกตื่นเต้นมาก อยากทำบุญนี้ขึ้นมาจับใจ เพราะมันตรงกับที่เราอธิษฐานไว้อย่างประจวบเหมาะ คือ **ขอให้เงินที่มีน้อยนิดของเราเกิดประโยชน์อย่างสูงสุดกับพระพุทธศาสนาในทุกด้าน ทั้งๆ ที่ตอนนั้นเรายังไม่ได้ไปวัดพระธรรมกายเลย แต่เมื่อเราเห็นศักยภาพของวัดแล้วก็รู้สึกทึ่ง ที่วัดสามารถจัดบวช**

7,000 รูป ทั่วประเทศได้สำเร็จ แถมยังมีคนบวชพระเกินเป้าที่ตั้งไว้เสียอีก รวมแล้วถึง 10,000 กว่ารูป เราจึงรู้สึกว่า วัดนี้เขาทำได้จริง และด้วยใจที่ศรัทธาอยากทำบุญมาก เราจึงคิดต่อไปว่า หากได้ทำบุญกับวัดนี้ เขาจะจัดบวชกี่แสนกี่ล้านรูปก็ตาม เราในฐานะคนทำบุญก็จะได้บุญไปกับเขาทั้งหมด พอคิดอย่างนี้ ก็มาดูเงินที่มีอยู่ในตอนนั้น ปรากฏว่าเหลือน้อยมาก เพราะเราเพิ่งทำบุญสร้างกุฏิกับวัดแถวบ้านไป 200,000 กว่าบาท เหลือไว้แค่พอกินพอใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ **เราจึงตัดสินใจเอาสร้อยทองคำที่สามีให้เราตอนหมั้นไปจำนำ รวบรวมเงินได้ 50,000 บาท** ซึ่งถ้าใครเขามารู้ว่าเราทำอย่างนี้ เขาก็จะหาว่าเราบ้าไปแล้ว **แต่ตอนนั้นเรากลับคิดว่า**

ทองหมั้นที่นำไปจำนำ

วันตอกเสาเข็มต้นแรกอาคาร 100 ปี คุณยายอาจารย์ฯ

หากเราเอาสิ่งที่เราตัดใจยากไปทำบุญอย่างง่าย ๆ แล้ว เวลาบุญส่งผล สมบัติที่ชาวโลกเขาได้กันอย่างยาก ๆ เราก็จะได้อย่างง่าย ๆ และจากนั้นเราพยายามไปสืบเสาะหาเบอร์เจ้าหน้าที่ของวัด แล้วก็โทร.ไปขอร้องให้เขามาพาเราไปวัดหน่อย เพราะเราไม่เคยไปวัดพระธรรมกายมาก่อน พอไปถึงก็บอกให้เขาช่วยพาไปหาพระอดีตสามีที่กำลังบวชอยู่ เพราะเราอยากให้ท่านอธิษฐานก่อนที่เราจะเอาเงินไปทำบุญ

พอไปถึงวัดครั้งแรกก็รู้สึกตื่นเต้นมาก ๆ เพราะไม่เคยพบเคยเห็นวัดอะไรใหญ่โตขนาดนี้ แถมคนเต็มวัด

ไปหมด มีทุกชนชั้น ไม่เห็นจะใช่วัดที่มีแต่พวกคนรวยเข้าเหมือนที่เขาบอกเลย เราว่า..คนที่เข้าวัดนี้ เขาไปทำบุญแล้วรวยขึ้นมากกว่า จึงทำให้มีคนเข้าวัดเพิ่มขึ้นมากมายขนาดนี้ หากเข้าวัดแล้วหมดตัว เขาจะเข้าไปทำไม อีกทั้งเรายังคิดต่อไปอีกว่า ถ้าเจ้าอาวาสวัดนี้บุญบารมีไม่มาก ท่านทำไม่ได้ขนาดนี้หรอก **และถ้าวัดไม่ดีจริง ป่านนี้คงล้มไปนานแล้ว แต่นี่กลับมีคนเข้าวัดเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แถมมีคนต่างชาติบินมาจากต่างประเทศ ลงทุนเสียค่าเครื่องบินแพง ๆ บินมาทำบุญกันเลย** วันนั้น..พอเราเอาเงินไปทำบุญเสร็จ ก็เข้าร่วมพิธีตอกเสาเข็มสร้างอาคาร 100 ปี คุณยายอาจารย์ฯ ทันที บอกตรง ๆ เลยว่า เป็นวันที่ปลื้มที่สุด...

ต่อมา เมื่อครบกำหนดลาสิกขา พระอดีตสามีก็สึกออกมา เราก็มานั่งคุยกัน แล้วตกลงกันว่า สามีจะเลิกดื่มเบียร์ ส่วนเราก็จะเลิกตั้งวงเหล้า เลิกเล่นไพ่เลิกเล่นไฮโล เพราะตั้งแต่เข้าวัดพระธรรมกาย ได้ฟังหลวงพ่อสอน ก็รู้แล้วว่ามันไม่ดี นับจากนั้นเลยหันมา

ชวนกันตื่นแต่เช้า สวดมนต์ แล้วก็ทำอาหารใส่ปิ่นโตไปถวายวัดแถวบ้าน

ซึ่งช่วงนั้น เราได้รับผ้ากฐินมาอธิษฐาน 3 วัน แต่ 2 วันแรกไม่กล้าถือไปบอกบุญเพื่อนบ้านเลย เพราะเกรงใจเขา แต่การทำอย่างนี้ กลับทำให้เราไม่สบายใจ นอนกระสับกระส่ายอยู่ 2 วัน พอถึงวันที่ 3 ซึ่งเป็นวันที่เขาจะมารับผ้าไตรคืน เพื่อเวียนไปให้คนอื่นอธิษฐานต่อ เราถึงเพิ่งจะคิดได้ว่า หากเราไม่ไปชวนคนทำบุญ ก็คงตะขิดตะขวงใจและคาใจไปตลอดว่าทำไมเราถึงปัญญาน้อย คิดไม่ออกหรือว่า นี่คือโอกาสสร้างบุญใหญ่ของเราในการชวนคนทำความดี จะปล่อยให้หลุดลอยไปเฉย ๆ ได้อย่างไร เราต้องทำให้เพื่อนบ้านมีโอกาสได้บุญที่ยิ่งใหญ่ไปกับเราด้วย เมื่อคิดได้อย่างนี้ เราก็ออกเดินบอกบุญทุกบ้านตั้งแต่เช้า บอกจนถึง 2 ทุ่มกว่า ซึ่งเขาก็ร่วมบุญกันมาคนละ 10 บาท 20 บาท 100 บาท **จนกระทั่งไปเจอคนคนหนึ่งที่แอนตี้วัด เขาบอกว่า "ไม่ทำหรอก..วัดนี้**

รวยแล้ว คนไปทำบุญที่นี่..สุดท้ายก็หมดตัว” เราก็บอกเขาว่า.. **“เจ๊หวังไปดูวัดนี้มากับตาเลย คนไปกันเยอะแยะ ถ้าเขาไปทำบุญที่นี่แล้วหมดตัวจริง ๆ เขาจะไปอีกทำไมให้โง่ แต่คนไปทำบุญที่วัดนี้เขารวยขึ้น หรือไม่ก็มีชีวิตที่ดีขึ้น ไม่งั้นเขาคงไม่ลงทุนจ่ายค่าเครื่องบินแพง ๆ ไปทำบุญที่วัดนี้กันหรอก”** พอพูดอย่างนี้จบ เขาก็อึ้ง นิ่งคิดอยู่สักครู่ เราก็เลยถามเขาต่อไปว่า “แล้วคุณไม่อยากรวยกับเขาบ้างหรือ”

พอเราพูดเสร็จ เขาก็รีบควักแบงก์พันออกมาทำบุญด้วยทันที ทำให้วันนั้นได้เงินทำบุญถึง 4,000 บาท และต่อมาเราชวนคนทำบุญเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนได้ถึง 8,000 บาท และ**เมื่อถึงวันทอดกฐินจริง ๆ เราก็รวบรวมทรัพย์สมบัติใหม่ที่เกิดขึ้น ทำบุญอย่างสุดกำลัง จนครบ 100,000 บาทด้วยความปลื้มที่สุด...**
พอทำเสร็จก็เกิดเหตุอัศจรรย์อย่างที่ไม่คาดคิด **ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ เราทำบุญมาเยอะมาก แต่ชีวิตก็ไม่เคยดีขึ้นอย่างแตกต่างขนาดนี้ แต่พอไปทำบุญทอดกฐินและบุญสร้างอาคาร 100 ปีคุณยายอาจารย์ฯ บุญก็ส่งผลอย่างพรวดพราดจนเราตกใจ** และงงมาก ๆ ที่**อยู่ ๆ ก็มีคนมาจ้างตัดอ้อยเพิ่มขึ้น ทำให้มีรายได้ในปีนั้นเพิ่มขึ้นถึง 400,000 บาท ซึ่งมากเป็นประวัติการณ์อย่างที่ไม่เคยเจอมาก่อน** แต่แค่นั้นยังไม่พอ หลังจากทำบุญกฐินเสร็จแล้ว อยู่ ๆ พ่อแม่ก็เกิดให้ยืมเงินก้อนมาดาวน์รถไถฟอร์ด 2 เพลา 6 สูบ รุ่นล่าสุด ราคา 1.9 ล้านบาท เมื่อรวมเงินที่น้องสาว

รถไถ 1.9 ล้านบาทที่อยากได้มานานแล้ว แต่ได้หลังจากทำบุญกฐิน

ให้ด้วยก็เป็นจำนวน 400,000 บาท ทำให้เราถอยรถออกมาได้ ที่จริงเราอยากได้รถมาตั้งนานแล้ว แถมเคยเอ่ยปากขอยืมเงินเขามาหลายครั้ง แต่ก็ไม่สำเร็จสักที แต่อยู่ ๆ งวดนี้เกิดให้มาง่าย ๆ จนเราเองก็งง หลังจากได้รถไถแล้ว เราก็ไปสะดุดใจกับที่ดินหน้าปากซอย ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านั้นเคยเห็นมาตั้งนานเป็น 30-40 ปี ไม่เคยคิดอะไร เพราะเป็นพื้นที่ที่ไม่ค่อยเจริญ แต่อยู่ ๆ มันก็แวบเข้ามาในความคิดว่า น่าจะไปลองกู้เงิน ธกส. มาซื้อที่ทำห้องเช่าดู เพราะหากแก่

ลูกค้ามาเช่าห้องทำร้านอาหารป่าลุงเลย

กว่านี้ เวลาเราทำไร่อ้อยไม่ไหวก็ยังมีรายได้อีกทาง ซึ่งปกติการกู้เงิน ธกส. เขาต้องตรวจสอบหลักฐานหลายอย่างมาก และไม่ปล่อยกู้ง่าย ๆ แต่เราก็คิดว่าหากไม่ได้ก็ไม่เป็นไร ลองไปกู้เล่น ๆ ดู แต่ปรากฏว่าทาง ธกส. ให้กู้จริง ๆ จากนั้นเราก็มาคิดต่อว่า หากทำห้องเช่าขึ้นมาจริง ๆ ใครจะมาเช่า เพราะทำเลไม่ดี

บริเวณรอบข้างเป็นทุ่งนาฟ้าโล่ง มีแต่ที่ว่าง ๆ ยังไม่เจริญเลย แต่ก็แทบไม่น่าเชื่อ เกิดเหตุอัศจรรย์ขึ้นอีก คือ มีคนมาถามว่า “จะใช้ที่ดินทำอะไร” ก็เลยบอกเขาไปว่า “อยากทำห้องเช่า” เขาก็รีบพูดสวนกลับทันทีเลยว่า “โอ.เค. ดีเลย เจ๊รีบสร้างให้เสร็จด่วนที่สุด อีกเดือนกว่า ๆ ราว ๆ ปีใหม่ จะมาเช่าแล้ว” ตอนนั้นเรารู้สึกตะลึงที่จะมีคนมาเช่าจริง ๆ แถมได้ลูกค้าตั้งแต่ยังไม่ทันสร้างอะไรเลย จากนั้น เราจึงเร่งสร้างแบบไม่ลืมหูลืมตา พอปีใหม่เขาก็มาเช่าตามที่พูดไว้จริง ๆ มาทำร้านอาหารชื่อ**ร้านอาหารป่าลุงเลย** จากนั้นก็มีคนแห่กันมาขอเช่าเต็มทุกห้องตั้งแต่เดือนแรก จนเราต้องทึ่งถึงขนาดถามตัวเองซ้ำ ๆ ว่า เป็นไปได้อย่างไร ที่อยู่ ๆ เรากลายเป็นเศรษฐีห้องเช่ามูลค่าเป็นล้านไปแล้วหรือนี่...

ทุกวันนี้ เจ๊หวังเร่งทำแต่บุญ คือ ไม่อยากกินบุญเก่าไปเรื่อย ๆ เพราะบุญเก่าใช้ไปก็มีวันหมด จะมารอให้ใกล้หมดก่อนแล้วค่อยทำ มันไม่ทัน เพราะตอนบุญหมด

จริง ๆ ก็จะมีแต่ปัญหา มีแต่ความทุกข์ และพอถึงเวลานั้นจะมีเงินให้ทำบุญหรือเปล่าก็ไม่รู้

และที่สำคัญเจ๊หวังทำบุญมามาก แต่ก็ยังไม่เคยเจออานุภาพบุญอะไรที่ส่งผลเร็วและมากขนาดนี้มาก่อน ถึงวันนี้แล้วก็ยังตื่นเต้นไม่หาย พอทราบว่าปีนี้จะมีการทอดกฐินและมีการทำบุญสร้างอาคาร 100 ปีอีก ก็ดีใจมาก จึงเดินถือผ้ากฐินไปชวนคนทำบุญได้มากกว่าปีที่แล้วอีก เพราะรู้สึกว่า **หากได้ทำบุญที่เกิดประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนามาก ๆ**

บุญจะส่งผลเร็วมาก เหมือนกับเราเอาตออ้อยไปปลูกในดินดี ย่อมได้ผลผลิตเร็วและดีกว่าเอาตออ้อยไปปลูกบนพื้นหิน แต่หากวันนี้ เรามีตออ้อยจำกัดเพียง 1 ตอ เราก็ต้องมาคิดว่าจะเลือกปลูกที่ไหนถึงจะได้ผลผลิตสูงสุด การทำบุญก็เหมือนกัน หากเราไม่ได้รวย มีเงินจำกัด และหามาด้วยความยากลำบากขนาดนี้ ก็ต้องเลือกว่าจะทำบุญที่ไหนถึงจะเกิดประโยชน์สูงสุดกับพระศาสนาและตัวเราเอง

พอมาถึงตรงนี้...เจ๊หวังอยากจะบอกว่า เจ๊เข้าใจแล้วว่าทำไมหลายคนถึงบอกว่า **พวกที่เข้าวัดพระธรรมกายมีแต่พวกคนรวย ๆ เพราะขนาดเจ๊หวังเพิ่งเข้าวัดไม่ถึงปี ยังรวยขึ้นพรวดพราดขนาดนี้ จนตัวเองก็อึ้งเหมือนกัน และที่เขาว่ากันว่า พอไปทำบุญที่วัดนี้แล้วจะหมดตัว เจ๊หวังทำหมดก็จริง ถึงขนาดเอาสร้อยทองหมั้นที่สามีให้ไปทำบุญ แต่หลังจากทำแล้วกลับมีมากกว่าเดิมหลายเท่าอย่างที่เราเองก็คาดไม่ถึง เหมือนลูกธนู เมื่อง้างถอยหลังออก**

ประธานกองกฐิน ๒๕๕๒

พร้อมจะยิง ยิ่งง้างมากเท่าไรก็เหมือนเราถอยหลังมากเท่านั้น แต่กลับมีแรงส่งให้ลูกธนูพุ่งไปไกลสุดไกล บุญก็เหมือนกัน ต้องทำอย่างสุด ๆ ตัดความตระหนี่ออกจากใจจนหมด จนบุญเกิดขึ้นแล้วบุญในตัวก็จะไปทำหน้าที่ดึงดูดทรัพย์สมบัติที่มากกว่ามาหาเราเอง ส่วนเรื่องที่ว่า วัดนี้ทำไมต้องสร้างใหญ่โต ก็เพราะวัดเขาไม่ได้ทำงานระดับซอยหรือหมู่บ้าน แต่งานเผยแผ่ของวัดเขาทำระดับประเทศ ระดับโลก ซึ่งมีศูนย์สาขาของวัดเกือบ 100 ศูนย์ทั่วโลกแล้วในขณะนี้ และล่าสุดวัดเขาก็จะจัดบวชอุบาสิกาแก้ว 1 ล้านคนเร็ว ๆ นี้ และจะจัดบวชพระ 1 ล้านรูปอีกด้วย

สุดท้ายนี้...เจ๊หวังก็อยากจะเชิญชวนทุกคนไปร่วมทำบุญทอดกฐินกันให้มาก ๆ เพราะเดี๋ยวจะหาว่าเจ๊หวังทำบุญแล้วรวยคนเดียว ไม่ยอมบอก...

รวยทีเดียว 60 กว่าล้าน

ป้าฉลวย - ลุงพูน โพธิ์งาม อายุ 74 และ 78 ปี
แห่งจังหวัดนครราชสีมา

..จากชีวิตเด็กจบ ป.4
ที่เป็นแค่ครูบ้านนอกจน ๆ คนหนึ่ง
สอนพิมพ์ดีด ไม่มีสมบัติอะไรติดตัว
ไม่มีบ้านช่องเป็นของตัวเอง
แถมต้องเร่ร่อนเช่าบ้านเขาอยู่ไปเรื่อย ๆ
แต่วันนี้..เขารวยทีเดียว 60 กว่าล้าน!

ลุงกับป้าและลูกๆ ที่ชวนเข้าวัดมาสร้างบุญด้วยกันตลอด

...เดิมลุงเป็นครูสอนพิมพ์ดีดธรรมดา ๆ จน ๆ คนหนึ่ง ที่พ่อแม่ไม่ได้มีสมบัติพัสถานอะไรให้เลย อีกทั้งยังต้องเร่ร่อนเช่าบ้านเขาอยู่ทั่วเมืองโคราช แต่ด้วยความที่ลุงเป็นครู จึงเป็นที่รู้จักและนับถือของชาวบ้าน ก็เลยมีคนมาฝากขายที่ขายทาง แต่ลุงไม่ได้สนใจอะไร ไม่ได้คิดเอาดีในอาชีพนี้ เขามาฝากก็รับปากเขาไปอย่างนั้นว่า "ไว้จะลองถาม ๆ ให้" ปรากฏว่า ที่ดินที่เขามาฝากไว้กลับขายได้ ทำให้ลุงเริ่มคิด

หักเหชีวิตตัวเอง หันมาทำอาชีพนายหน้าขายที่ดิน เพราะมันไม่ต้องลงทุนอะไรเลย แต่กลับได้เงินจำนวนมากอย่างง่าย ๆ หรือพูดง่าย ๆ ก็คือ จับเสือมือเปล่า แต่ตอนทำใหม่ ๆ นาน ๆ ลุงถึงจะขายได้สักแปลง

จนกระทั่งมีโอกาสไปวัดพระธรรมกายครั้งแรกในปี พ.ศ. 2526 ตอนนั้น ลูกสาวที่เป็นนักศึกษาตั้งกองกฐิน ลุงกับป้าก็เลยช่วยลูกบอกบุญ เรารวบรวมเงินได้ถึง 8,000 บาท เป็นเหตุให้ลุงและครอบครัวได้ไปทำบุญทอดกฐินกับวัดครั้งแรกด้วยความปลื้มใจ

หลังจากนั้น ลุงก็เริ่มมีฐานะดีขึ้นจากการเป็นนายหน้าขายที่ จนสามารถทยอยซื้อที่ดินเป็นของตัวเองได้มากถึง 2,000 กว่าไร่ ซึ่งลุงเอาที่นี้มาปลูกมันสำปะหลัง ขณะเดียวกันก็จัดสรรที่ดินขายไปเรื่อย ๆ ช่วงนั้นลุงกับป้าไปวัดพระธรรมกายกันถี่ขึ้น จนเข้าใจและซาบซึ้งในธรรมะ จึงหันมาทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนาอย่างเข้มข้น แถมยังชวนคนไปวัดจำนวนมาก จนกระทั่งกลายเป็นผู้นำบุญหลักของโคราช

แต่ช่วงนั้นลุงกับป้าไม่ได้มีเงินทำบุญอะไรมากมายเลย ที่เราทำบุญถี่ ๆ ได้ เพราะเราทำทีละนิด แต่ทำบ่อย ๆ มีเท่าไรก็ทำอย่างเต็มกำลัง และใช้วิธีบอกบุญด้วย ซึ่งการสั่งสมบุญอย่างไม่ขาดสายนี้ ทำให้ลุงกับป้ามีเงินไม่ขาดมือ เราขายที่ได้เรื่อย ๆ จน**รวมเงินได้เป็นกอบเป็นกำ และตัดสินใจทำบุญใหญ่ที่สุดของชีวิตในช่วงนั้น คือ ทอดกฐิน 80 ปี คุณยาย ทำไป 1 ล้านบาทแรก** ตอนนั้นลุงกับป้าปลื้มใจมาก นึกถึงทีไรก็ปลื้มทุกครั้ง จำแม่นมาจนกระทั่งวันนี้

ต่อมา.. ลุงกับป้าจึงมาปรึกษากันว่า ทำบุญด้วยเงินล้านเราก็ทำมาแล้ว อยากจะทำบุญด้วยที่ดินบ้าง เพราะเราอยู่ในวงการนี้ ถ้ามีบุญถวายที่ถวายทางไว้บ้าง เวลาไปขายที่ดินให้ใคร บุญในตัวเราก็จะช่วยให้ขายง่าย ได้ราคาดี หรือเวลาจะได้ที่ดิน บุญก็จะช่วยให้เจอที่ดินที่ฮวงจุ้ยดี ๆ ใครเห็นก็อยากซื้อ ดังนั้นลุงจึงตัดสินใจถวายที่ดินที่โคราช จำนวน 87 ไร่ เพื่อจัดตั้งเป็นศูนย์อบรมเยาวชนนครราชสีมา หรือวัดธรรมชัยในปัจจุบัน ซึ่งการถวายที่ดินในครั้งนี้..ลุงกับป้าปลื้มที่สุด เพราะเวลาเห็นคนไปอบรม ไปใช้สถานที่นี้ในการสร้างบุญทีไร ความปลื้มก็เกิดขึ้นทุกครั้ง และที่สำคัญคือ เราได้บุญกับทุกคนที่เขาไปใช้สถานที่ของเราในการสร้างบุญด้วย

นับจากนั้น..ลุงก็ทำมาค้าขึ้นมาตลอด เจอช่องทางใหม่ ๆ ที่ดีกว่าเก่า คือ จากที่เคยทำไร่ปลูกมันสำปะหลัง 2,000 กว่าไร่ ก็เปลี่ยนมาปลูกยางพาราทั้งหมด 2,000 กว่าไร่แทน ซึ่งปรากฏว่าได้กำไรดีกว่า

ลุงขายที่ไปด้วย ทำบุญไปด้วย
ที่ก็เลยขายดิบขายดี

เก่าอย่างเหลือเชื่อ จนมีเงินถุงเงินถังไปทำบุญสร้างองค์พระ ซึ่งในช่วงแรกเราสร้างไปถึง 100 องค์ และยังได้ทำบุญทุกบุญของวัดมาโดยตลอด ทำอย่างสุดกำลังทุกปี ตั้งแต่บุญถวายทองหล่อหลวงปู่ 1 กิโลกรัม ต่อมาได้สร้างองค์พระเพิ่มขึ้นอีก 1,000 องค์ พอมาถึง**บุญทอดกฐินปี 52** ที่ผ่านมา **และบุญสร้างอาคาร 100 ปีคุณยาย** เดิมลุงกับป้าตั้งใจจะทำ 1 แผ่นทอง แต่พอคิดไปคิดมา ก็อยากจะจารึกชื่อบนแผ่นทองกันคนละแผ่น แต่ตอนนั้น..เรามีเงินแค่ 6 M

เท่านั้น เลยไม่รู้จะทำอย่างไร ไม่รู้จะไปเอาเงินมาจากไหน ลุงจึงไปบอกป้าว่า นี่เป็นหน้าที่ของป้าที่จะต้องคิด เพราะลุงคิดไม่ออก

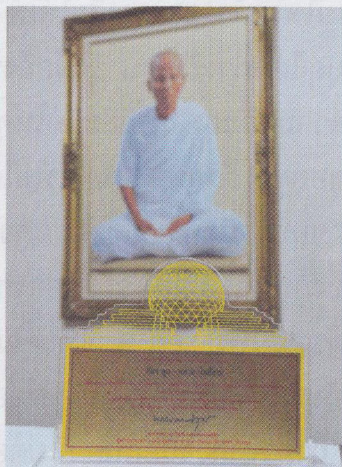
ป้าก็ไม่รอช้า รีบไปนั่งสมาธินึกถึงคุณยาย แล้วก็เข้านอน พอรุ่งขึ้น ป้าก็บอกลุงว่า “ฉันคิดออกแล้ว” จากนั้น ป้าก็ไปโทรศัพท์หาคนรู้จัก ที่คิดว่าเขามีกำลังพอจะซื้อที่ดินได้ โดยบอกเขาไปตรง ๆ ว่า อยากจะขายที่ดินให้ เพื่อเอาเงินมาทำบุญสัก 10 M ไม่น่าเชื่อเลย ป้าขายที่ได้ทันทีอย่างง่าย ๆ จนเรามีเงินไปทำบุญทอดกฐิน และทำบุญสร้างอาคาร 100 ปี คุณยายอาจารย์ฯ ปีที่แล้วถึง 2 แผ่นทอง อย่างอัศจรรย์จริง ๆ

หลังจากที่ลุงกับป้าทำบุญไปแล้ว เราก็เดินสายชวนคนทำบุญไปเรื่อย ๆ เพราะไม่อยากให้เขาพลาดโอกาสสร้างบุญใหญ่นี้ไป เพราะเราเจออานุภาพบุญนี้

มาด้วยตัวเอง ช่วงนั้นพอไปชวนใคร เขาก็ทำกันคนละมาก ๆ เพราะหากเขาทำน้อย ลุงก็จะบอกเขาว่าทำแค่ 500 บาท เวลาตายจะนึกออกได้อย่างไร มันต้องทำจนปลื้มที่สุดขนาดตัวแทบจะลอยได้ ถึงจะจำได้..พอลุงบอกแบบนี้ ก็ไม่ทราบว่าเขาคิดอย่างไรเปลี่ยนมาทำบุญถึง 1 แผ่นทองทันที สาเหตุที่ลุงบอกเขาไปแบบนั้น ก็เพราะก่อนที่ลุงจะตัดสินใจทำบุญแผ่นทอง 2 แผ่น ลุงกับป้าก็มาปรึกษากันว่าไหน ๆ จะทำแล้ว ก็ทำให้เต็มที่ไปเลยดีกว่า ให้

เหมือนทุกบุญที่ผ่านมา เพราะเรา 2 คน ก็อายุมากแล้ว หากตายไปตอนนี้ จะได้ปลื้มที่สุดกับทุกบุญ และนึกถึงได้ง่ายๆ ในเวลาคับขันของชีวิต...

จารึกชื่อบนแผ่นทอง
ในฐานะผู้ร่วมสร้างอาคาร
100 ปีคุณยายเมื่อปีที่แล้ว

ช่วงนั้น ลุงเดินสายบอกบุญไปราว ๆ 10 จังหวัด จนล้มป่วยเนื่องจากลุงมีโรคประจำตัว คือ โรคหัวใจ ตอนนั้นพอลุงกลับมาบ้าน อยู่ ๆ ก็เกิดช็อก วูบหมดสติไปแบบเฉียบพลัน เหงื่อแตกท่วมทั้งตัว มือเท้าเย็น กระดุกกระดิกช่วยตัวเองไม่ได้เลย อาการปางตาย

ในภาวะคับขันตอนนั้น ลุงรู้สึกว่า ร่างกายเรามัน

ไม่ไหวแล้ว จะตายเสียให้ได้ แต่ในใจลุงมันแวบนึกถึงบุญได้อย่างชัดเจน ลุงนึกถึงบุญทอดกฐินที่ทำไปด้วยความปลื้มสุด ๆ และนึกให้คุณยายมาช่วย แต่อาการของลุงหนักมาก พูดอะไรไม่ได้ จึงได้แต่ตะโกนในใจว่า "ขอบารมีคุณยายช่วยผมด้วย ผมตายไม่ได้นะครับ" ซึ่งก็เกิดเหตุอัศจรรย์อย่างชนิดที่แทบไม่เชื่อสายตาตัวเอง เพราะอยู่ ๆ ก็เห็นคุณยายยิ้ม มองหน้าลุง และนั่งรถไปโรงพยาบาลกับลุงด้วย พอไปถึง หมอก็บอกว่า "ถ้ามาช้ากว่านี้อีกนิด ก็ไม่ต้องรักษากันแล้ว" จากนั้นหมอก็รักษาลุงด้วยวิธีทำบอลลูนขยายหลอดเลือดหัวใจ ลุงจึงรอดมาได้อย่างอัศจรรย์

เรื่องราวของลุงยังไม่จบแค่นั้น...เพราะหลังจากทำบุญกฐินไปแล้ว อยู่ ๆ ก็เกิดสิ่งไม่คาดคิดขึ้นอีก จนแทบไม่อยากจะเชื่อ เพราะมีคนมาสนใจขอซื้อที่ดินแปลงใหญ่ขนาด 665 ไร่ ที่ลุงบอกขายไปนานถึง 10 กว่าปีแล้ว แต่ขายเท่าไรก็ขายไม่ได้สักที จากราคาที่เราตั้งไว้ตั้งแต่แรกแบบเหมาจ่ายสด คือ 25 ล้าน เมื่อเวลา

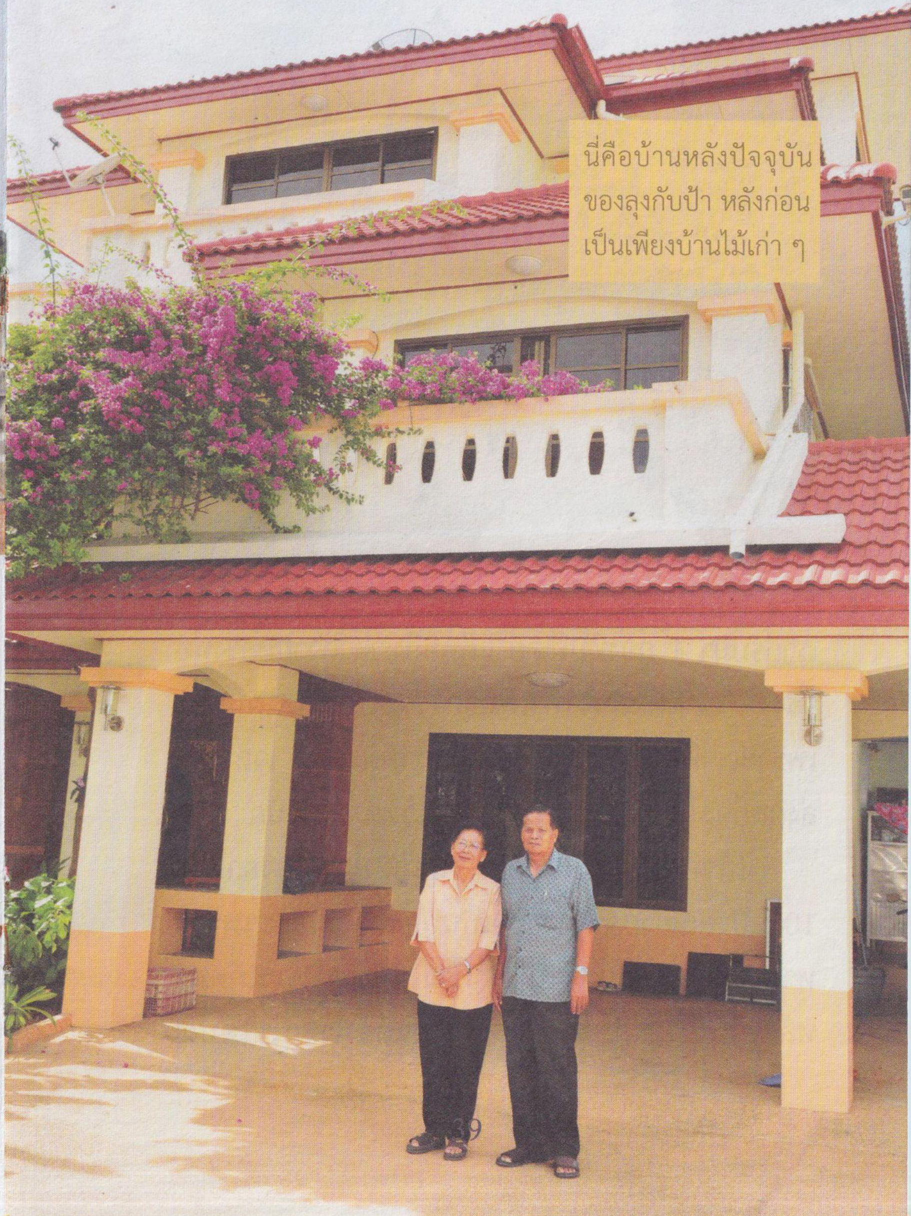
ที่ดินตรงโน้น
ขายได้อย่างอัศจรรย์จริงๆ

ผ่านไป ราคาก็ขยับขึ้นไปเป็น 30 ล้าน และขยับขึ้นไปเรื่อย ๆ จนถึง 60 กว่าล้าน ก็ยังขายไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ที่ดินของเราราคาถูกกว่าที่ดินข้างเคียงมาก แถมยังเป็นสวนยางพาราที่สามารถทำเงินให้เจ้าของได้สูงลิบ แต่ก็ไม่รู้ทำมั้ย..ทำไม...ไม่มีใครมาซื้อสักที **แต่พอทำบุญทอดกฐินเสร็จ ภายในไม่กี่เดือนก็เกิดอัศจรรย์ขายที่ดินได้อย่างเหลือเชื่อ** แถมเขาซื้อทั้งหมด จ่ายสดรวดเดียว จนลุงกับป้าได้เงินมาอย่างตั้ง ๆ

บ้านที่สร้างขึ้นหลังล่าสุด
หลังจากทำบุญกฐินไปแล้ว
จะเอาไว้เป็นที่นั่งสมาธิ

ทุกวันนี้..ลุงกับป้าปลื้มมากกับทุก ๆ บุญ ที่ได้ทำกับวัดพระธรรมกาย เพราะหลังจากทำไปแล้วชีวิตก็ดีขึ้นอย่างแตกต่าง ดีมาตลอดต่อเนื่องจริง ๆ ยิ่งบุญทอดกฐินด้วยแล้ว เป็นบุญที่แรงเต็มเหนี่ยวจนไม่รู้จะอธิบายอย่างไร เพราะหลังจากทำอย่างสุดกำลังแล้ว บุญก็ส่งผลเร็วแรง จนรวยพรวดพราดอย่างที่ไม่เคยเจอมาก่อนในชีวิต ที่ทางที่ไม่คิดว่าจะขายได้ ก็เกิดขายดีอย่างกับเทน้ำเทท่า ปีนี้พอทราบข่าวบุญกฐิน

นี่คือบ้านหลังปัจจุบัน
ของลุงกับป้า หลังก่อน
เป็นเพียงบ้านไม้เก่า ๆ

เราก็รับมา 1 กองทันทีเลย แต่พอถึงเวลาถวายหลวงพ่อจริง ๆ เราก็ตัดสินใจทำเพิ่มอีก รวมเป็น 4 แผ่นทอง เพราะเราคิดว่าหากทำบุญเกินกว่าที่ตั้งใจไว้ เวลาบุญส่งผลก็จะได้อะไรมากกว่าที่ตั้งใจไว้หลายเท่านัก

แล้วอีกอย่างบุญทอดกฐินและบุญสร้างอาคาร 100 ปี คุณยายอาจารย์ฯ เป็นบุญเฉพาะกาล เพราะหากเราเกิดมาเร็วกว่านี้ เราก็ไม่ได้สร้าง หากเกิดมาหลังจากนี้ เขาก็สร้างกันเสร็จไปแล้ว เราก็ไม่ได้บุญ

เพราะฉะนั้น หากใครทราบข่าวนี้แล้ว ก็นับว่าเป็นโชคดีที่มีโอกาสมารับรู้ข่าวบุญ ก็ให้ไปชวน ๆ กันทำ

สุดท้ายนี้..ลุงอยากถามทุกคนว่า..อยากรวยหรือเปล่าครับ..ถ้าอยากรวยจริง ๆ โอกาสมาถึงแล้วครับ บุญกฐิน ปี 53 นี้ จะทำให้ทุกคนสมปรารถนาอย่างที่ลุงและป้าหลวยรวยมาแล้ว...

Booster
5
CHUKA
รักชูก้า
VISA
MasterCard
LPG

เม็ดที่ 3

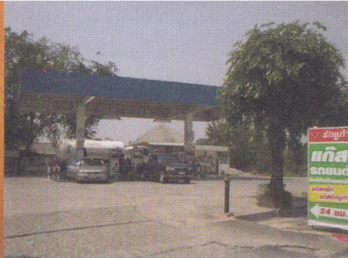
รวย 24 น.

เผยเบื้องหลังสุดลึกของความรวยขั้นเทพ
หลังจากติดหนี้ 19 ล้านบาท
ปีนี้เขาเปิดปั๊มแก๊สรวดเดียวถึง 7 แห่ง
เมื่อรวมกับปั๊มเดิมแล้ว เป็น 11 แห่ง
เขาทำได้อย่างไร..?!?

คุณชูเกียรติ อุเทน หนุ่มหน้าใส วัย 29 ปี เจ้าของธุรกิจปั๊มแก๊ส 11 สาขา ในจังหวัดจันทบุรี ปราจีนบุรี และระยอง ภายใต้ชื่อ “รักชูก้า”

...ผมกับน้องชายมีความคิดเหมือนกันตั้งแต่เด็ก ๆ ว่า โตขึ้นจะไม่ไปเป็นลูกจ้างใคร พวกเราจึงคิดแต่จะบุกเบิกธุรกิจของตัวเองมาโดยตลอด เพราะรู้สึกว่า หากเรียนจบแล้วไปเป็นลูกจ้าง ไปเป็นมนุษย์เงินเดือน ก็คงรวยยาก จึงขยันช่วยกันทำธุรกิจเล็ก ๆ น้อย ๆ

มาตั้งแต่ 10 กว่าขวบ โดยใช้เวลาหลังกลับจากโรงเรียนรับจ้างทำนามบัตร ซึ่งบางวันเราก็ไม่ได้นอนกันเลย เพราะงานเสร็จตอนตี 4 จนพ่อมาถามว่า “ทำไมลูกไม่นอนกัน” เราตอบพ่อไปว่า “ลูกค้าจะเอางานพรุ่งนี้แล้ว” ซึ่งลึก ๆ เรารู้ว่า พ่อภาคภูมิใจกับการที่ลูกชายมีความรับผิดชอบ รู้จักทำมาหากิน เริ่มหาเงินใช้เองตั้งแต่เล็กแต่น้อย แต่เงินที่เราได้ในตอนนั้นมันน้อยมาก จนวันหนึ่งเราเอ่ยปากถามพ่อว่า **ต้องทำอาชีพอะไรถึงจะได้เงินเดือนละล้าน?** ด้วยโลกทัศน์แคบ ๆ ของผมในวัยนั้น ผมเห็นบ้านเพื่อนเปิดร้านโชห่วย เขาขายได้เดือนละแสน ก็เลยบอก

พ่อไปว่า ถ้าผมมีร้านโชห่วยสัก 10 ร้าน ก็จะมีรายได้ต่อเดือนถึง 1 ล้านใช่ไหมพ่อ..!!

ในช่วงวัยรุ่น ผมช่วยพ่อกับแม่ค้าพลอย แต่หลังจากเรียนจบแล้ว ผมก็บุกเบิกทำธุรกิจของตัวเองโดยไม่ได้ใช้สมบัติอะไรของพ่อแม่เลย เพราะอยากจะสร้างทุกอย่างด้วยตัวเอง อยากรับผิดชอบชีวิตตัวเอง ผมเริ่มต้นจากการกู้เงินนอกระบบและกู้แบงก์มาสร้างทาวน์เฮ้าส์ขาย เปิดผับ ทำโรงงานฉีด PU ทำร้านอินเทอร์เน็ต และทำปั๊มแก๊ส LPG อีก 1 ปั๊ม จากนั้นผมก็บอกพ่อกับแม่ว่า “ต่อไปนี้..ผมจะเป็นคนดูแล

รับช่วงส่งน้องคนเล็กเรียนต่อเอง ไม่ต้องห่วงอะไร” เพราะผมรู้สึกว่าท่านเสียสละหาเงินส่งเสียผมเรียนมามากแล้ว อย่างน้อยผมก็ควรจะช่วยแบ่งเบาภาระของท่านได้บ้าง...

จากที่วาดฝันไว้อย่างสวยหรูว่าจะเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ สามารถรับผิดชอบครอบครัวและน้องของตัวเองได้ แต่ปรากฏว่ามันไม่เป็นไปตามที่ฝันครับ แถมยังพังทลายจนแทบไม่เหลืออะไรเลย เพราะทาวน์เฮาส์ขายไม่ได้ ผมติดหนี้โอดีแบงก์ตัวแดงบานเบอะ ผับก็ทำไม่ขึ้นเลย เพราะเงินที่ได้ต้องเอาไป

เลี้ยงหุ้นส่วนและลูกน้องจนหมด ปั๊มแก๊สก็ขาดเงินหมุน ผมชอร์ตเงินเป็นลูกโซ่ หนี้สินพะรุงพะรัง จนผมกลายเป็นหนุ่มน้อยหน้าใหม่ไฟแรง ที่อายุเพียง 25 ปี แต่มีหนี้สินท่วมตัวถึง 19 ล้านบาท แถมแต่ละเดือนหักลบกลบหนี้แล้วยังติดลบเข้าเนื้อเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เดือนละเป็นแสนบาท ตอนนั้นยอมรับว่าเครียดมาก ผมพยายามดิ้นรนทุกวิถีทาง แต่เหมือนมันมืดแปดด้าน ปัญหามากจนผมคิดจะขายหุ้นที่ทำผับ ขายปั๊ม ขายทุกอย่างที่มี เพื่อปลดหนี้ที่ก่อตัวขึ้นมากมายถึงขนาดนี้...

พอฟังมาถึงตอนนี้แล้ว..คุณคิดว่าพ่อหนุ่มจบใหม่ไฟแรงคนนี้...ตัดสินใจถูกหรือผิด ที่อยากเป็นเจ้าของกิจการ มากกว่าเลือกเป็นลูกจ้าง ที่เรียกว่ามนุษย์เงินเดือน..!!??

ขณะที่ประสบวิกฤตชีวิตอย่างหนักในช่วงนั้น คุณแม่ของผม ซึ่งติดจาน DMC และเข้าวัดพระธรรมกายมาก่อนหน้านี้แล้ว ก็ทำหน้าที่เป็นกัลยาณมิตรชักชวนให้ลูก ๆ ไปบวช เพื่อช่วยให้ชีวิตดีขึ้น ตอนนั้นน้องชาย

คุณแม่ผู้เป็นกัลยาณมิตร

ผมตัดสินใจไปบวชก่อน ขณะบวชท่านก็เล่าถึงสิ่งดี ๆ ที่ได้จากการบวชให้ผมฟัง แล้วก็ชวนให้ผมลองไปนั่งสมาธิ 7 วัน เผื่ออะไร ๆ จะดีขึ้น แต่พอผมไปนั่งเข้าจริง ๆ ผมกลับรู้สึกว่า แค่ 7 วันมันน้อยเกินกว่าที่จะได้อะไรจากตรงนี้ ผมจึงให้น้องสาวช่วยเช็กให้ว่าที่วัดเขาจะจัดบวชช่วงไหนอีก เพราะผมอยากนั่งสมาธิอย่างต่อเนื่อง อยากทำให้มันจริง ๆ จัง ๆ ชนิดที่สามารถเอาไปใช้ประโยชน์ได้จริง และอยากเรียนรู้ธรรมะให้ลึกซึ้งกว่านี้ น้องสาวจึงบอกให้ผมไปบวช

(ซ้าย) น้องชายที่ตัดสินใจมาบวชก่อน

พระรุ่นเข้าพรรษา 5 เดือน จากนั้น..ผมก็ตัดสินใจยกกิจการที่ติดลบทั้งหมดให้น้องชายที่สึกออกมารับช่วงดูแลไปก่อน

ในวันที่ผมเข้าโครงการอบรมวันแรกนี้เอง อุปกรณ์ที่ผมได้รับ (เสื่อผืน หมอนใบ และผ้าห่มบาง ๆ 1 ผืน) ทำให้ผมฉุกคิดถามตัวเองขึ้นมาทันทีเลยว่า เราคิดผิดหรือเปล่าที่ตัดสินใจมาบวช ผมจะอยู่กับอุปกรณ์เพียงแค่นี้ได้อย่างไรตั้ง 5 เดือน เพราะตอนอยู่ที่บ้าน ผมมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบครัน มี

คนใช้ มีโทรศัพท์มือถือพกติดตัวถึง 3 เครื่อง จะไปไหนมาไหนก็มีกระเป๋าสัมภาระ 2-3 ใบ ผมไม่คิดว่าตัวเองจะต้องมาใช้ชีวิตที่สมถะถึงขนาดนี้ คือ ต้องสละสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เคยมี แถมยังห้ามมีโทรศัพท์อีกด้วย ทำให้ผมถามตัวเองขณะสละโทรศัพท์ว่า แล้วต่อไปนี้ ผมจะคุยกับใคร..!

แต่พอเวลาผ่านไปสักระยะหนึ่ง ผมก็เริ่มปรับตัวและทำใจได้มากขึ้น ผมเริ่มมองเห็นข้อดีจากการที่ไม่มีโทรศัพท์ ผมเริ่มรู้สึกว่า การไม่คุยกับใครมันดี

อย่างนี้นี่เอง เพราะไม่ต้องรับรู้เรื่องร้อนใจ ทำให้เรามีเวลาปฏิบัติธรรม มีเวลาอยู่กับตัวเองล้วน ๆ ผมเพิ่งเข้าใจว่า การไร้พันธนาการ ไร้สมบัติ ที่ก่อให้เกิดความห่วง ความกังวล มันทำให้เกิดความสุขได้ถึงขนาดนี้ นี่แหละมั้ง..ที่เขาเรียกกันว่าสุขแบบพระ คือสุขจากการไม่มีอะไร สุขจากการมักน้อย สันโดษ ซึ่งการไม่มีห่วง ไม่มีกังวลนี้เอง ทำให้ใจผมกลับมาอยู่กับเนื้อกับตัว ลดความฟุ้งซ่าน จนทำให้ผมนั่งสมาธิปฏิบัติธรรมได้ดีขึ้นตามลำดับ จิตใจสงบอย่างที่ไม่เคย

ครอบครัวผมเข้าวัดกันทุกคนครับ

เป็นมาก่อน

ผมว่าช่วงบวชเป็นช่วงที่ผมได้บุญมาก และบุญก็ส่งผลเร็วจนเริ่มพลิกสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ยิ่งเมื่อรวมกับบุญของน้องชายที่ไปบวชเติมบุญให้ตัวเองก่อนหน้านี้ อะไร ๆ ก็ดูง่ายไปหมด เวลาทำอะไรก็รู้สึกว่ามือขึ้นมาก ประกอบกับขณะที่ผมกำลังบวชอยู่ก็อธิษฐานจิตส่งบุญไปช่วยตลอด อยู่ ๆ ก็เกิดเหตุอัศจรรย์ ทำให้สถานการณ์พลิกไปเลย คือ จากที่ขายทาวน์เฮาส์ไม่ได้ ก็กลับขายได้ จนเราเหลือหนี้สิน

เพียง 10 ล้านบาท จากนั้น น้องชายก็เอาทาวน์เฮาส์ที่เหลือเข้าธนาคาร และผ่อนกับธนาคารเพียงเดือนละ 1 แสนบาท เท่านั้น...

ผมเริ่มรู้สึกว่า บุญมีจริง และรู้สึกเชื่อมั่นในบุญก็ตอนบวชนี่แหละครับ ทั้ง ๆ ที่ก่อนบวชตอนประสบปัญหา ผมดิ้นรนเกือบตายมันกลับแย่ลงไปเรื่อย ๆ แต่พอมาบวช อยู่ ๆ ชีวิตก็เริ่มดีขึ้น โดยที่เราไม่ต้องทำอะไรเลย จากนั้น ผมก็เริ่มเข้าใจเรื่องการทำบุญ ทั้ง ๆ ที่เดิมผมไม่มีความเข้าใจเรื่องนี้อย่างลึกซึ้งมาก่อน เวลามีคนมาชวนทำบุญ ก็ทำ ๆ กับเขาไปแค่ 100 บาท 500 บาท 1,000 บาท ซึ่งบางครั้งก็ทำเพราะความเกรงใจ ที่อยากทำเองก็มีบ้าง แต่ก็ทำไปอย่างนั้นแหละ แต่พอมาบวชผมเข้าใจมากขึ้นว่า การทำบุญนั้นถ้าทำด้วยความเข้าใจ ตั้งใจ และทำอย่างเต็มกำลังผู้ทำจะได้บุญมาก

ในช่วงที่บวช ผมเห็นวัดกำลังก่อสร้างมหารัตน-วิหารคด ซึ่งจะใช้เป็นสถานที่รองรับคนจากทุกสารทิศ

ทั่วโลกมานั่งสมาธิ มาทำทาน มารักษาศีลกัน ผมจึงเกิดศรัทธาและเห็นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับพระพุทธศาสนา เพราะขนาดผมเองมาบวชอาศัยวัดปฏิบัติธรรม ทำความดี จิตใจผมก็ยังสงบ และชีวิตยังเปลี่ยนได้ถึงขนาดนี้ ผมจึงอยากทำบุญเสาเข็มที่เรียกกันว่า **เสาแก้ว 1 S** แต่ผมบอกเจ้าหน้าที่ว่า จะขอผ่อนสัก 5 เดือนได้ไหม เพราะยังไม่มีเงินจริง ๆ แต่อยากทำมาก แต่ไป ๆ มา ๆ เนื่องจากกลัวว่าจะมีคนจองทำจนหมดก่อน จึงกัดฟันเอาเงินในอนาคตมาทำ **1 S แรกของชีวิต ทั้งๆ ที่ยัง**

ตั้งแต่ผมพาลูกชายเข้าวัด
เขาก็กลายเป็นเด็กเก่งและดี
ในภาพกำลังกราบคุณปู่ครับ

มีหนี้สิน ยังติดลบอยู่เลย นี่ถ้าหากใครรู้ว่าผมติดลบแล้วยังทำบุญ ก็คงจะต่อว่าผมต่าง ๆ นานา ซึ่งผมก็ขออธิบายตรงนี้ว่า หากจะรอให้ผมเคลียร์หนี้จนหมด ตอนนั้นวิหารคดก็สร้างเสร็จไปแล้ว ผมก็คงอดได้บุญนี้ **แต่ตอนนี้เป็นตอนที่ผมประสบวิกฤตอยู่ เป็นช่วงชีวิตขาลงที่ต้องการหาบุญมาช่วยด่วนที่สุด** เพราะหากบุญมากเราก็จะเจอช่องทางที่ทำให้ชีวิตเราดีขึ้นได้ แล้วอีกอย่างถ้าผมเอาเงิน 1 S นี้ไปใช้หนี้ หนี้ก็ไม่ได้ลดลงสักเท่าไรเลย ผมจึงตัดสินใจเอามาเติมบุญให้

กับตัวเองดีกว่า พอผมทำบุญเสร็จ คุณแม่ก็รวบรวมเงินที่ญาติพี่น้องร่วมบุญบวชกับผม เอาไปทำบุญเพิ่มอีก 1 เสา และสร้างพระประจำตัวอีก 4 องค์ เพราะเราอยากจะให้ทุกคนได้บุญใหญ่นี้ไปด้วยกัน หลังจากนั้นธุรกิจในครอบครัวเราก็เริ่มดีขึ้น จนทุกคนในบ้านเกิดจิตศรัทธาอยากทำบุญให้เต็มกำลัง ทำให้ครอบครัวเรารับกฐินปี 50 แล้วร่วมกันทำบุญไปถึง 8 S

หลังจากได้บวชและทำบุญใหญ่ทอดกฐินเสร็จแล้ว ชีวิตก็เริ่มพลิกผันอย่างแตกต่าง จากที่เราต้องตายแน่ ๆ เพราะเราติดลบ ยิ่งกว่าหมดตัวเสียอีก กลายเป็นว่า เราสามารถเคลียร์ปัญหาไปได้ทีละเปลาะ ๆ จนพออยู่ได้ แล้วก็ดีขึ้นเรื่อย ๆ เพราะกำไรจากการขายแก๊สเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วเป็น 3 เท่าตัว เนื่องจากน้ำมันขึ้นราคาไม่หยุด จนทำให้มีทุนงอกเงยจนขยายปั๊มที่ 2 ได้ ซึ่งตอนนั้นผมก็คุยกับน้องชายว่าจะเลิกทำผับแล้ว เพราะตอนบวชได้ศึกษาธรรมะทำให้รู้ว่าอาชีพนี้มันบาป เนื่องจากทำให้คนมั่วสุม

จมอยู่กับอบายมุข น้องชายก็เห็นด้วย เราจึงตัดสินใจเลิก

ต่อมาธุรกิจปั๊มแก๊สเริ่มอยู่ตัว ผมจึงคิดว่าจะเปิดเพิ่มเป็นปั๊มที่ 3 ที่ 4 ที่เชียงใหม่ แต่การเปิดปั๊มที่นั่นต้องใช้เงินลงทุนสูงกว่าที่อื่นมาก เนื่องจากค่าที่ดินแพงมาก ผมจึงตัดสินใจกู้แบงก์ใหม่ถึง 25 ล้านบาท และในช่วงขยายปั๊มใหม่ 2 ปั๊มนี้เอง บอกตรง ๆ ว่าเงินชอร์ตมาก หมุนเงินไม่ทันเลย เพราะดอกเบี้ยเอาไปกินหมด ต่อเดือนก็ปาเข้าไป 5 แสนบาทแล้ว แต่พอปลายปีมีบุญทอดกฐินปี 51 และยังตรงกับช่วงหล่อรูปเหมือนหลวงปู่ทองคำด้วย ทำให้ผมอยากทำบุญนี้มากที่สุด แต่กลับไม่มีเงินในมือเลย **จึงดึงเงินหมุนออกมา 1 M ซึ่งเป็น M แรกของชีวิต** ที่ตัดสินใจเอาไปทำบุญ ตอนนั้นผมรู้ดีว่า อย่างไรไม่เกิน 3 เดือนต้องเกิดภาวะชอร์ตเงินแน่ ๆ แล้วก็ยังไม่รู้เลยว่าจะไปหาเงินที่ไหนมาโปะ เพราะเรากู้มาเต็มที่แล้วแบงก์คงไม่ให้กู้มากกว่านี้ แต่หลังจากทำบุญเสร็จแล้วก็เกิดเหตุอัศจรรย์ คือ มีคนมาให้โปรโมชันพิเศษ

ในการรับซื้อแก๊สหลายเจ้า ทำให้เราสามารถลดรายจ่ายลงมากกว่าปกติ ส่งผลให้ภายในปีนั้นเราไม่ชอร์ตเงินเลย ...

หลังจากนั้น...ผมก็ชะล่าใจ มีข้ออ้างให้กับตัวเองสารพัดในการไปวัด เช่น งานยุ่งบ้าง ต้องเดินทางไกลบ้าง ทำให้ผมห่างบุญไปพักใหญ่ จนกระทั่งอยู่ ๆ

ราคาน้ำมันก็ดิ่งลง ธุรกิจปั๊มแก๊สเริ่มชะงัก ปัญหาเริ่มประเดประดังถาโถมเข้ามา จนทำให้เราไม่มีเงินไปจ่ายค่างวด 5 ล้านบาท ซึ่งถ้าไม่จ่ายงวดนี้ ก็ต้องโดนยึดปั๊มเปิดใหม่ที่เชียงใหม่ไปทั้งหมด มิหนำซ้ำช่วงนั้นไม่มีใครปล่อยเงินกู้ให้เราเลย จนกระทั่งสุดท้ายผมแบกรับหนี้สินต่อไปไม่ไหว เพราะหากรวมดอกเบี้ยด้วยแล้ว ถือว่าตอนนี้เรามีหนี้สินท่วมหัวมากที่สุดในชีวิต คือ 20 กว่าล้าน จนสุดท้ายผมจึงไปขอความเมตตาจากผู้ใหญ่ใจดีท่านหนึ่งในเชียงใหม่ ให้ท่านช่วยรับซื้อปั๊มทั้ง 2 ปั๊ม และบอกว่า "ผมจะขอลากลับบ้านแล้ว" ซึ่งท่านก็ใจดีรับซื้อในราคาพอดีกับที่เราเป็นหนี้อยู่ ทำให้ผมวกกลับมาตั้งต้นยืนอยู่ที่เดิมใหม่

ตอนนี้ผมเริ่มรู้สึกเข็ดที่ห่างวัดไปและไม่ค่อยได้ทำบุญอย่างต่อเนื่อง ผมเกิดความรู้สึกว่า **หากบุญเราน้อย ก็จะไม่พอรองรับสมบัติใหม่ที่กำลังจะเกิดขึ้น** พอดีช่วงนั้นน้องสาวมาชวนผมทำบุญสร้างพระ 5 S โดยบอกว่าจะให้คุณแม่ถวายด้วย ผมก็ตอบตกลง

ก็เป็นอันว่าครอบครัวเราได้ไปถวายปัจจัยสร้างบุญใหญ่ด้วยกันอีกครั้ง

หลังจากนั้น..ผมรู้สึกว่าอยากจะกลับไปบวชอีก ประกอบกับช่วงนั้นผมยังอยากอยู่เฉย ๆ กับเรื่องธุรกิจ เพราะไม่มีจังหวะที่จะขยายธุรกิจใด ๆ ผมจึงคุยกับน้องชายว่า จะบวชเติมบุญให้ตัวเองในโครงการอุปสมบทหมู่ 7,000 รูป 7,000 ตำบลทั่วไทย จนสุดท้ายผมก็ชวนน้องชายและผู้จัดการปั๊ม รวมทั้งเด็กปั๊ม ไปบวชพร้อม ๆ กันกับผมเลย...

ในช่วงที่เราไปบวชอย่างพร้อมเพรียงกันนี้ เป็นช่วงเกือบจะปลายปี 2552 พอดี ซึ่งก็ใกล้งานบุญใหญ่ของวัด คือ งานทอดกฐินปี 52 และบุญสร้างอาคาร 100 ปี คุณยาย ตอนนั้นเป็นช่วงที่ผมเพิ่งล้มเจ็บจากการสูญเสียปั๊มที่เชียงใหม่ถึง 2 ปั๊ม ทำให้เงินเราอยู่ในสภาพนิ่ง ตอนนั้นผมมีเงินทำบุญทอดกฐินงานนี้น้อยมาก คือ ทำอย่างเต็มกำลังจริง ๆ ก็แค่ 1 S เท่านั้น

ผมเริ่มคิดถามตัวเองว่า ทำไมวันนี้คนอย่างเรามีเงินทำบุญเต็มกำลังแค่นี้เองหรือ ทั้ง ๆ ที่เราอยากทำมากกว่านี้หลายเท่านัก ขณะทำบุญใหญ่ครั้งนี้ ผมจึงอธิษฐานว่า นับจากนี้ให้มีเงินทำบุญเดือนละ 2 S ให้ได้ ซึ่งอยู่ ๆ ก็เกิดเหตุอัศจรรย์ขึ้น คือ มีคนส่งแก๊สเจ้าใหม่มาเสนอโปรโมชันลดต้นทุนแก๊สให้ โดยที่คุณภาพแก๊สเหมือนกัน ทำให้ผมได้กำไรเพิ่มขึ้นจนสามารถสร้างบุญได้ตามที่ตั้งใจไว้จริง ๆ ตอนนั้นผมงงและตะลึงว่า อะไรจะได้ตรงตามคำอธิษฐานเสียขนาดนั้น และมากไปกว่านั้นนะครับ หลังจากที่ทำบุญทอดกฐิน

และบุญสร้างอาคาร 100 ปีไปแล้ว มีกำไรเข้ามามาก จนผมสามารถเปิดปั๊มใหม่เพิ่มขึ้นมาเป็น 4 ปั๊ม พอได้ 4 ปั๊มแล้ว ผมก็คิดว่า หยุดแค่ 4 ปั๊มนี้ก็พอ คงไม่ขยายอีกแล้ว แล้วอีกอย่างก็ไม่มีวี่แววว่าจะขยายได้ในตอนนั้น เนื่องจากเราไม่มีเงินลงทุน

แต่อยู่ ๆ ก็เกิดมีคนมาสนใจ หอบเอาเงินมาหาผม 10 ล้านบาท บอกว่าอยากจะลงทุนร่วม ผมคิดว่าก็ดีเหมือนกัน เพราะผมไม่ต้องไปขอ OD แบงก์จำนวนมหาศาลให้เป็นปัญหาเหมือนงวดก่อน ๆ ผมจึงตัดสินใจขยายปั๊มเพิ่มอีก ซึ่งแค่นั้นยังไม่พอ อยู่ ๆ เกิดอะไรขึ้นไม่ทราบ คุณลุงกับคุณน้าของผมก็เกิดมี

อารมณ์ร่วมอยากเปิดปั๊มแก๊สด้วย จึงเอาเงินมาร่วมลงทุนกับผมอีก โดยผมขอ OD จากธนาคารน้อยมาก **ทำให้ภายในไม่กี่เดือน ผมสามารถขยายปั๊มได้มากถึง 7 ปั๊ม รวมแล้วตอนนี้มีถึง 11 ปั๊ม ภายในเวลาไม่ถึงปี...**

ยอมรับเลยว่า ปีนี้เป็นอะไรที่เฮงที่สุดในรอบชีวิตที่ผ่านมา ทั้งๆ ที่เป็นช่วงเศรษฐกิจขาลงสุดๆ และจากเดิมที่ไม่คิดจะขยายปั๊มต่อไปอีกแล้ว แต่หลังจากทำบุญกฐินเสร็จไม่นาน แม้ไม่คิดขยายปั๊มก็มีคนช่วยเราคิด มีคนมาให้ช่องทางใหม่ในการขยายปั๊มได้เพิ่มขึ้นอีกถึง 7 ปั๊ม ผมว่าบุญกฐินนี่แรงและส่งผลเร็วอย่างแตกต่าง จากชีวิตที่เคยแย่ ๆ ติดลบหนัก ๆ ก็พลิกมาดีกว่าทุกครั้ง **จนตอนนี้จะเรียกว่าผมรวย 24 น. ก็ว่าได้ เพราะปั๊มแก๊สของผมเปิดตลอด 24 น. มีเงินไหลเข้าทั้งหลับ ทั้งตื่น ทั้งนั่งนอน ยืน เดิน เพราะบุญกฐินนี่แหละครับ**

..ผมเชื่อนะครับว่าทุกคนมีความฝัน โดยเฉพาะ

เด็กจบใหม่ไฟแรง อาจจะอยากเป็นเจ้าของธุรกิจ เพราะต้องการรวย แต่ก็ไม่กล้าเสี่ยง จึงต้องไปเป็นลูกจ้างเขาที่เรียกว่ามนุษย์เงินเดือน

ตำรารวยหลายเล่มเขาบอกไว้ว่า ถ้าจะรวย ต้องกล้าคิด กล้าฝัน กล้าทำ แต่ตำราลืมบอกไว้ว่าต้องมีบุญด้วย ซึ่งถ้าผมไม่เจอวัด ไม่ได้ตัดสินใจทำบุญใหญ่ ๆ ไป ผมก็เสร็จครับ ไปไม่ถึงฝัน แถมแย่หนักกว่าเดิมอีก แต่นี่ผมรวยได้ก็เพราะบุญจริง ๆ ครับ ผม

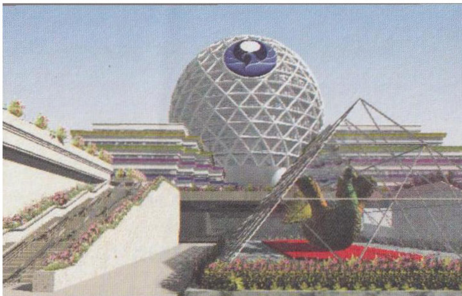
ว่าบุญนี่แหละครับ คือ เบื้องหลังความสุขและความสำเร็จในชีวิตมนุษย์อย่างแท้จริง แล้วอีกอย่าง บุญเป็นสิ่งที่ต้องทำถี่ ๆ ทำให้เป็นประจำสม่ำเสมอ เพราะเราใช้บุญไปทุกวัน แล้วที่สำคัญเราไม่รู้ว่าเคยทำวิบากกรรมอะไรมาในชาติก่อน ๆ บ้าง กรรมเหล่านั้นจะมาส่งผลตัดรอนเราเมื่อไรก็ไม่รู้ อย่างตัวผมเองแค่ห่างวัด ห่างการทำบุญไปช่วงระยะเวลาเดียว ก็มีเรื่องทันที จนต้องขายปั๊มทิ้งไปถึง 20 กว่าล้านบาท

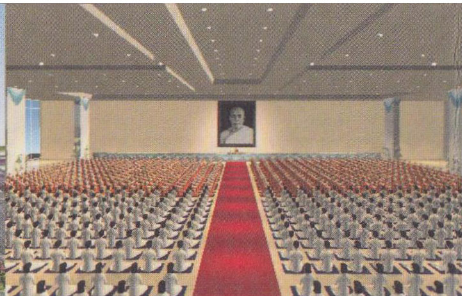
และที่สำคัญ..หากเรามีบุญน้อย สั่งสมบุญไว้ไม่พอ ก็ไม่สามารถรองรับสมบัติใหญ่ที่กำลังจะเกิดขึ้นกับเราในอนาคตได้ เหมือนกับการสร้างตึก...หากเสาเข็มไม่ลึกและไม่มากพอ ก็ไม่สามารถสร้างตึกที่สูงและใหญ่ได้ แต่ถ้าอยากจะดันทุรังสร้างให้สูง ๆ ใหญ่ ๆ ทั้ง ๆ ที่รากฐานไม่ดี ก็ต้องพังทลายลงมาในที่สุด ดังนั้นหากเราเร่งสร้างบุญ เพื่อให้ตัวเองมีบุญมากพอ เราก็จะมีบุญรองรับสมบัติใหญ่ ๆ และสมบัติใหญ่ ๆ นั้นก็จะสามารถอยู่กับเราได้นาน ๆ

ประธานกองกฐิน ๒๕๕๒

สุดท้ายนี้...ก็อยากให้มาทำบุญทอดกฐินกันเยอะ ๆ นะครับ เพราะบุญนี้เป็นบุญใหญ่ที่เปลี่ยนชีวิตคนมาเยอะแล้ว อย่างตัวผมเอง ด้วยอานิสงส์ของบุญทอดกฐินที่ผมทำอย่างเต็มกำลังเมื่อปีที่แล้ว ส่งผลให้ผมมีปัจจัยทำบุญมากกว่าปีที่แล้ว จาก 1 S เป็น 1 แผ่นทอง ซึ่งตอนนี้ผมก็ทำไปครบ 1 แผ่นทองแล้ว ให้ได้บุญด้วยกันนะครับ...

บรรยากาศภายนอกอาคาร

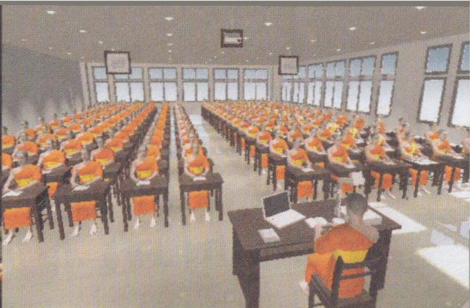
ห้องปฏิบัติธรรม

อานิสงส์

การสร้างอาคาร 100 ปี คุณยายอาจารย์ฯ

1. ผู้ให้สถานที่ ขึ้นชื่อว่าให้ทุกสิ่ง ซึ่งบุญกุศลที่เกิดจากการให้ทุกสิ่ง จะทำให้เราสมบูรณ์พร้อมทุกด้านอย่างง่าย ๆ
2. การที่พระภิกษุและเจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานมาใช้อาคารในการทำงานพระศาสนา ผู้สร้างจะได้บุญทุกบุญอย่างต่อเนื่อง แม้ไม่ได้ทำเอง
3. ผู้สร้างจะมีสายบุญเชื่อมกับมหาปูชนียาจารย์ และจะสามารถบรรลุธรรมที่ท่านบรรลุได้โดยง่าย สามารถเข้าถึงนิพพานและที่สุดแห่งธรรมได้โดยง่าย
4. ผู้สร้างจะเกิดในตระกูลสูง เข้าถึงฐานะอันสูงส่ง เป็นที่เคารพนับถือเกรงใจของเหล่ามนุษย์และเทวา เพราะขึ้นชื่อว่าบูชาบุคคลที่ควรบูชา ซึ่งถือว่าเป็นมงคลอันสูงสุด
5. ผู้สร้างจะมีบุตร บริวาร ที่มีความเคารพ กตัญญูอยู่ในโอวาท เพราะทำทานด้วยความเคารพ

ห้องประชุมนานาชาติ

ห้องเรียนพระปริยัติธรรม

ความกตัญญูต่อมหาปูชนียาจารย์

6. ผู้สร้างจะเป็นผู้มีปัญญาเป็นเลิศ เพราะได้สร้างมหากาลทานที่ประกอบด้วยปัญญา บูชาผู้ที่มีปัญญา ที่ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ
7. ผู้สร้างจะเป็นผู้มีสัมมาทิฐิ เกิดในปฏิรูปเทส ในดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง เพราะได้สร้างเหตุแห่งความเจริญไว้ในพระพุทธศาสนา
8. หลังจากละโลกแล้ว จะได้ไปเสวยทิพยสมบัติ ถึงพร้อมด้วยลาภ ยศ สรรเสริญ สุข และอธิปไตยอันไม่มีประมาณ
9. เมื่อลงมาเกิดเป็นมนุษย์ จะเข้าถึงความเป็นมหาเศรษฐีได้โดยง่าย ถึงพร้อมด้วยโภคทรัพย์อันมากมาย เพราะได้บริจาคทรัพย์ไว้ในพระพุทธศาสนา และเนื้อนาบุญอันเลิศ

ฯลฯ

ทำไม..ทอดกฐิน ถึงได้บุญมาก ?

..เพราะการทอดกฐิน เป็นการทำบุญที่ถูกจำกัดด้วยกาลเวลา คือ ผู้ถวายกฐินต้องถวายภายในกำหนด 1 เดือน นับตั้งแต่วันออกพรรษา อีกทั้งภายใน 1 ปี วัด ๆ หนึ่ง สามารถรับกฐินได้เพียงครั้งเดียว และถ้าหากวัดนั้น มีพระภิกษุอยู่จำพรรษาไม่ครบ 3 เดือน และมีพระภิกษุจำพรรษาไม่ถึง 5 รูป วัดนั้นก็รับกฐินไม่ได้ อีกทั้งเมื่อรับกฐินแล้วก็ต้องกรานกฐินให้เสร็จภายในวันเดียวกับที่รับผ้ากฐินนั้นด้วย

อานิสงส์อันยิ่งใหญ่ของกฐินทาน

1. เมื่อบารมีเต็มเปี่ยม หากเกิดเป็นชายและได้เจอพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะได้รับประทานการบวชแบบเอหิภิกขุ-อุปสัมปทา คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบวชให้

2. เมื่อบารมีเต็มเปี่ยม หากเกิดเป็นหญิง ก็จะได้ครอบครอง

เครื่องประดับอันสูงค่าที่สุดในยุคนั้น คือ มหาลดาปสาธน์ เหมือนมหาอุบาสิกาวิสาขา

3. จะมีผิวพรรณวรรณะงดงาม สว่าง ผ่องใส

4.จะได้ครอบครองเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มอันประณีต งามสง่า ถูกอก ถูกใจ

5. หากชาติใดพลั้งพลาด วิบากกรรมส่งผลให้ไปเกิดเป็นสัตว์ ก็จะเกิดเป็นสัตว์ที่มีขนงาม เช่น นกยูง ไก่ฟ้า ฯลฯ

6. จะได้ทรัพย์สมบัติตามกาล เพราะทำบุญตามกาล เช่น หากปลูกผลไม้ ก็จะได้ผลผลิตจำนวนมาก เพื่อเอาไว้กิน หรือใช้ประโยชน์ตรงตามฤดูกาลนั้น ๆ หรือได้สมบัติ ของขวัญ ของกำนัลตรงตามกาล ตรงตามวาระ เช่น วันเกิด วันครบรอบ วันพิเศษต่าง ๆ

7. การถวายกฐินจัดเป็นสังฆทาน คือ เป็นทานที่ถวายไม่เฉพาะเจาะจงกับภิกษุรูปใดรูปหนึ่ง ซึ่งถือว่า ได้บุญมากกว่าการถวายทานกับพระพุทธเจ้าเพียงพระองค์เดียว

8. ทรัพย์สมบัติที่เกื้อกูลต่อการบรรลุมรรคผลนิพพานจะบังเกิดขึ้นอย่างง่าย ๆ

9. จะเป็นผู้มีจิตแช่มชื่น บริสุทธิ์ผ่องใสอยู่เสมอ จิตใจตั้งมั่นเป็นสมาธิ จนสามารถเข้าถึงธรรม บรรลุมรรคผลนิพพานและไปถึงที่สุดแห่งธรรมได้โดยง่าย

ฯลฯ

คำอธิษฐานจิต

บุญใด, ที่ข้าพเจ้าได้ทำในบัดนี้, เพราะบุญนั้น, และการอุทิศแผ่ส่วนบุญนั้น,

ขอให้ข้าพเจ้า, ทำให้แจ้ง, โลกุตรธรรมเก้า, ในทันที, ข้าพเจ้าเป็นผู้อาภัพอยู่, ยังต้องท่องเที่ยวไป, ในวัฏสงสาร,

ขอให้ข้าพเจ้า, เป็นเหมือนพระโพธิสัตว์, ผู้เที่ยงแท้, ได้รับพยากรณ์, แต่พระพุทธเจ้าแล้ว, ไม่ถึงฐานะ, แห่งความอาภัพ, 18 ประการ,

ขอให้ข้าพเจ้า, พึงเว้นจากเวรทั้งห้า, พึงยินดีในการรักษาศีล, ไม่เกาะเกี่ยวในกามคุณทั้งห้า, พึงเว้นจากเปือกตมดังกล่าว, คือกามคุณ,

ขอให้ข้าพเจ้าไม่พึงประกอบด้วย, ทิฐิชั่ว, พึงประกอบด้วย, ทิฐิที่ดีงาม, ไม่พึงคบมิตรชั่ว, พึงคบแต่บัณฑิตทุกเมื่อ,

ขอให้ข้าพเจ้า, เป็นบ่อที่เกิดแห่งคุณ, คือศรัทธา, สติ, หิริ, โอตตัปปะ, ความเพียรและขันติ, พึงเป็นผู้ที่ศัตรูครอบงำไม่ได้, ไม่เป็นคนเขลา, คนหลงงมงาย,

ขอให้ข้าพเจ้า, เป็นผู้ฉลาดในอุบาย, แห่งความ

เสื่อมและความเจริญ, เป็นผู้เฉียบแหลม, ในอรรถและธรรม, ขอให้ญาณของข้าพเจ้า, เป็นไปไม่ข้องขัด, ในธรรมะที่ควรรู้, ประดุจลมพัดไปในอากาศฉะนั้น, ความปรารถนาใด ๆ ของข้าพเจ้า, ที่เป็นกุศล, ขอให้สำเร็จ, โดยง่ายทุกเมื่อ, คุณที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้วทั้งปวงนี้, จงมีแก่ข้าพเจ้า, ทุกภพทุกชาติ,

เมื่อใด, พระสัมมาสัมพุทธเจ้า, ผู้แสดงธรรมเครื่องพ้นทุกข์, เกิดขึ้นแล้วในโลก, เมื่อนั้น, ขอให้ข้าพเจ้า, พ้นจากกรรมอันชั่วช้าทั้งหลาย, เป็นผู้ได้โอกาส, แห่งการบรรลุธรรม,

ขอให้ข้าพเจ้า, พึงได้ความเป็นมนุษย์, ได้เพศบริสุทธิ์, ได้บรรพชา, อุปสมบทแล้ว, เป็นคนรักศีล, มีศีล, ทรงไว้ซึ่งพระศาสนา, ของพระบรมศาสดา,

ขอให้เป็นผู้มีการปฏิบัติธรรมได้, โดยสะดวก, ตรัสรู้ได้พลัน, กระทำให้แจ้ง, ซึ่งอรหัตผลอันเลิศ, อันประกอบด้วย, ธรรมะ, มีวิชชาเป็นต้น,

ถ้าหากพระพุทธเจ้า, ยังไม่บังเกิดขึ้น, แต่กุศลกรรมของข้าพเจ้า, เต็มเปี่ยมแล้ว, เมื่อเป็นเช่นนี้, ขอให้ข้าพเจ้าพึงได้ญาณ, เป็นเครื่องรู้เฉพาะตน, อันสูงสุดเทอญฯ

ธรรมโอสถคลินิก

℞ ยาบรรเทาอาการจน

โรงงานผลิตยา กองสื่อธรรมะ ชมรมผู้รักบุญ

ผู้ผลิตยา

ส.สุขโข วันชัย ภัทรโกมล

อัชวัน หงิมรักษา ศิริวรรณี ภูประเสริฐ

มณฑลทอง นิลเลิศ รัดเกล้า ลิ่วเฉลิมวงศ์

ระพีพรรณ ใจภักดี เมธินี จอกทอง

น้ำผึ้ง พุ่มมาลี รวิสรา บัณฑิต

เยาวมาลย์ สิทธิเดช ผ่องศรี ทานาแซง

ออกแบบบรรจุภัณฑ์ สุภชา ศรีโสภิต

ผู้ให้ภาพยา ศูนย์ภาพนิ่งและบรรณาธิการภาพ

ผลิตที่ บริษัทเอส.เอ็ม.เค. พริ้นติ้ง จำกัด

วันที่ผลิต 23 กันยายน พ.ศ. 2553

เป็นยาที่เหมาะอย่างยิ่งสำหรับวัยเด็ก วัยโจ๋
วัยจ๊าบ วัยกลางคน สตรีมีครรภ์ และคนชรา
ที่ไม่ชะลอความรวย

<u>คำเตือน</u> อันตราย ! หากไม่ได้กินยา